

vil stemme for vort Underændringsforslag under Nr. 196, hvorefter Remontedepotet i Kolding skal nedlægges. Jeg haaber ogsaa, at den højtærede Forsvarsminister vil kunne tage imod Underændringsforslaget, dersom det kan vedtages her i Tinget; den højtærede Forsvarsminister behøver ikke at nære Spor af Ængstelse eller Betænkelse derved. Der sker ikke mindste Skade ved, at Remontedepotet i Kolding nedlægges. Hæren vil kunne faa lige saa gode Heste som nu. Men ved at nedlægge Depotet sparer Staten, som jeg tidligere har nævnt, aarlig 30,000—40,000 Kr., en Sum, der nu ganske unyttigt gives ud. Det viser sig nemlig, at Opholdet paa Remontedepotet koster Staten mellem 300 og 400 Kr. aarlig pr. Hest; forrige Aar var det 334 Kr., i Fjor ikke slet saa meget, 320 Kr., men i Finansaaaret 1911—12 er Udgiften pr. Hest naaet op til 365 Kr. Der er i dette Finansaar købt 76 3-aarige Remonter, som tilsammen har kostet 51,450 eller gennemsnitlig 677 Kr. pr. Hest, men da Opholdet paa Depotet dette Aar har kostet 365 Kr. pr. Hest, kommer disse Heste, naar de i 4 Aars Alderen forlader Depotet og gaar over til Afdelingerne, til at staa Staten i en Pris af 1,042 Kr. pr. Hest. Følgen af Remontedepotet i Kolding er altsaa den, at de Heste, der falder efter Krigsministeriets Hingste, kommer til at koste Staten ca. 300 Kr. mere end tilsvarende — fuldt ud lige saa gode — Heste i 4, 5 og 6 Aars Alderen, købte her i Landet eller i Udlandet. Gennemsnitsprisen for Heste købte her i Landet i 4—5 Aars Alderen har nemlig været 736 Kr., og Gennemsnitsprisen for 4, 5 og 6 Aars Heste fra Udlandet 764 Kr., men Gennemsnitsprisen for disse 3-aarige Remonter, naar de i 4 Aars Alderen forlader Depotet, er som nævnt 1,042 Kr. Naar Remonterne har naaet den Alder, hvor de kan bruges af Afdelingerne, staa de altsaa Staten i en Pris, der er nøjagtigt 278 Kr. højere end den Pris, tilvarende 4-, 5- og 6-aarige Heste kan købes for i Udlandet, og ca. 300 Kr. højere, end hvad de kan købes for her i Landet. Det forekommer mig, at disse Tal er klare og illustrerende og med stor Tydelighed godtgør, at det System, vi er inde paa, er økonomisk uforvarligt; jeg synes derfor, Tiden er kommet til at nedlægge Remontedepotet.

Jeg kunde sige meget mere om denne Sag; men jeg skal afholde mig derfra, da jeg ofte tidligere ret udførligt har omtalt hele dette Spørgsmaal. Jeg vil til

Slutning blot udtale, at dersom det kunde lykkes at faa dette Underændringsforslag vedtaget, altsaa at faa Remontedepotet ophævet, gaar jeg ud fra, det vilde afføde flere heldige Konsekvenser. En Følge vilde det saaledes sikkert blive, at samtlige Krigsministeriets Avlshingste blev afhændede saa snart som muligt, hvad der vilde være til betydelig Fordel for hele Hesteopdrætningen paa Sjælland, idet det har vist sig, at disse Dyr netop ødelægger Avlen; de Heste, der falder efter dem, tilfredsstiller ikke nogen, ikke Landmændene og endnu mindre Handelsmændene. Dernæst vilde det sikkert være rigtigt, at der for Indkøbet af Hærens Heste blev givet den Forskrift, at alle Heste til Artilleriet og Trænnet blev købt her i Landet, hvorimod Rytteriets Heste kunde købes her eller i Udlandet. Saa havde Rytteriet ikke noget at beklage sig over, og det vilde ikke være nogen Ulykke, om man købte en stor Del af disse Heste i Udlandet, da det har vist sig, at de koster omtrent 300 Kr. mindre end de Heste, der gaar ud fra Depotet i Kolding. Med disse Bemærkninger skal jeg meget anbefale at vedtage Underændringsforslaget under Nr. 196.

Ivar Berendsen: Under Behandlingen af et privat Lovforslag om Arbejdstid ved Slutningen af Samlingen 1910—11 paatalte jeg skarpt en Statistik, der var fremkommet fra den nedsatte Kommission angaaende Søværnets og Hærens Arbejdere og deres Lønningsforhold, og betegnede den som i høj Grad misvisende. Ved næste Finansaaars Finanslovbehandling lykkedes det — med nogen Møje — at faa Forsvarsministeren til at lade denne Statistik eftergaa med Hjælp af sagkyndige Statistkere, og ved Finanslovforslagets første Behandling i Aar, da jeg efterlyste den nye Statistik, meddelte den højtærede Forsvarsminister, at den var kommet, og at det glædeligvis havde vist sig, at den gamle Statistik var rigtig. Efter den Maade, hvorpaa Bilagene til Ændringslisten omhandler den nye Statistik, maa jeg nu antage — ja, jeg har Lov til at sige, at jeg maa haabe —, at Forsvarsministeren, den Gang han udtalte sig saaledes om den gamle Statistik, ikke havde set den nye, men kun udtalte sig paa Grundlag af, hvad han havde faaet forebragt. I alt Fald er Udtrykkene i Bilag Nr. 169 langt forsigtigere i Omtalen af min Paaklage. Der staa ganske vist med kursive, højtidelige Bogstaver i Anledning af et andet Medlems Paaklage, at den forrige